

nogle Varer eller producere nogle Varer i Fælleskab, var det urimeligt, at der ſkulde være Spørgsmaal om Stat deraf. Det er ſuldkommen rigtigt, hvis en Mand bliver enig med en anden om at tage en Sæk Klid hjem og dele den, ſaa at hver faar 4 Skæpper af den, vilde det være ganſte urimeligt, om en ſaadan ſkulde beſtattes. Men det er jo heller ikke det, der her er Tale om. Det vil bemærkes, naar man læſer Vædringsforſlaget igennem, at det har undtaget alt ligt, og hvad der gaar langt videre end deite. Der er ikke noget i Vejen for, at man vil kunne gøre Indløb i Forening, men Skelne-mærket i det ſtillede Forſlag ligger i, om vedkommende holder Forretningslokale, thi derved er man kommen langt ud over dette Synspunkt, ſom det ærede Medlem gif ud fra i de Bemærtninger, han gjorde. Nej, det kan ikke nytte at ſtille Sagen ſaaledes. — Jeg vil gerne indrømme, at dette Spørgsmaal foreløbig ſer temmelig haabløst ud, men jeg mener, det bør fremhæves i Landſtinget, at det er et Spørgsmaal af den aller ſtørſte og vigtigſte Betydning med Henſyn til Næringsſtatten, og derſom man vedbliver at opretholde den beſtaaende Tilſtand, beqaar man derved en høj Grad af Uretfærdighed mod de andre Skatteydere. Jeg for mit Vedkommende føler mig overbevist om, at Forholdene kunne udvilde ſig ſaaledes, at det vil blive aldeles umuligt at loppretholde den nuværende Tilſtand, ſelv om man kunde anføre nok ſaa meget teoretifk til Forſvar for Oppretholdelſen af den, hvad jeg for øvrigt mener, man ikke kan. Nej, man maa erindre, at naar man taler om Brugforeninger, og ſom Mindretallet tillige gør, om Andelsforetagender, ſom de jo ogſaa ville have ſtattefri, taler man ingenlunde om noget, der nærmer ſig til ſaadanne Forhold, hvorom det ærede Medlem ytrede ſig, men der er Tale om Andelsforretninger, der kunne omſpænde det hele Land, alſaa Forretninger af ganſte overordentlig ſtor Betydning, jeg kan med andre Ord ſige, at det er „Frejr“-Foretagender, man taler om, ſom i Fremtiden ſtulde være fri for Stat, ligesom de ere det nu. Og det kan ikke omtviſtes, at det er Foretagender af aller ſtørſte Betydning til at hvælke de øvrige næringsdrivende Borgeres Skatteevne. Derfor onſkede jeg ikke, at denne Sag ſtulde forlade Landſtinget ſaaledes, at man ſkulde tro, at Sagen var ſaa ringe, og at det var ſaa lille et Spørgsmaal, ſom det ærede Medlem havde givet Anledning til at tro med de uſkyldige Udtalelſer, han brugte om denne Sag.

Det ærede Medlem, ſom ſiſt havde Ordet, ſagde, at det vilde være klogeſt at lade

dette Spørgsmaal ligge, han kom noget mere ind paa Sagen og mente da ogſaa, at der ikke var nogen videre Grund til at gøre Forandringer i ſaa Henſeende, og han næv- nede ſaaledes ſærlig Andelsmejerierne paa Landet. Jeg maa over for det ærede Medlem fremhæve, at det drejer ſig jo ogſaa om Sufferfabrikkerne, Svineſlagterierne og alle lignende ſtore Produktionsforetagender, om hvilke det jo er at antage, at de efterhaanden vilde udvilde ſig mere og mere. Det kunde meget let tænkes at være naturligt, at Enkeltdriften i Fremtiden ikke vilde anſes for ſaa lønnende ſom en ſlig Andelsdrift. Men ſaa tror jeg dog, ingen tør nægte, at hvis denne Kooperation udvilder ſig, ſom den har begyndt, og ſom der er al Grund til at antage, at den vil, maa man uden Henſyn til alle Teorier komme til at indrømme, at der i Virkeligheden er en Nødvendighed for at forandre de nuværende Regler om Skattehvelſen paa dette Omraade. — Det er kun dette, jeg har villet fremhæve, at det ingenlunde er et lille, men et meget ſtort Spørgsmaal, her er Tale om. Derfor tror jeg ikke, man ſkal tage nogen over- dreven beſtemt Poſition over for det, thi det vil være uundgaaeligt, at det ſtadig kommer igen, og Nødvendigheden kan viſt nok med- føre, at man kan komme til en anden Opfattelſe end den, man nu synes at gøre gældende, idet man har villet viſe det fra ſig, hvad jeg ikke tror er rigtigt.

Indenrigsministeren (Hørring):

Der er jo ſtillet en ſtor Række Vædringsforſlag, og da jeg meget gerne for mit Vedkommende vil bidrage til, at Forhandlingen her i Dag ikke ſkal trække for længe ud, ſtal jeg tillade mig ſtraks at markere min Stilling ſaaledes, at jeg ikke er i Stand til at tiltræde de af det ærede Mindretal ſtillede Vædringer, men at jeg gennemgaaende kan tiltræde de af Udvalget og Udvalgets Flertal ſtillede Vædringsforſlag, og at dette navnlig gælder de Forſlag, ved hvilke jeg ikke gør nogen Bemærtning.

Det ſørſte Forſlag, der har ſtørre Betydning, er jo det, der er ſtillet af det ærede Mindretal, og ſom gaar ud paa at ſtryge Reglerne om de ny Overligningsmyndigheder. Det hører til de Forſlag, jeg ikke kan tiltræde, men jeg ſkal ikke udtale mig nærmere derom. Jeg har allerede haft Lejlighed til at fremhæve, at derſom dette Lovforſlag her ſtulde blive til Lov, vil der i den kommunale Skatteordning indtræde ſaa ſtore Forandringer, at Gennemførelſen ſaa betydeligt vil forøge Arbejdet, at de nuværende Skatte- myndigheder ikke ville kunne bruges, og ikke